

Sygn. akt IV P 103/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Magdalena Piątkowska

Ławnicy: Alicja Gawrońska, Grażyna Nawrot

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2019 roku w Ś.

sprawy z powództwa Zakładu (...) Spółka z o.o. w Ż.

przeciwko A. Z.

o odszkodowanie

I. zasądza od pozwanej A. Z. na rzecz strony powodowej Zakładu (...) Spółka z o.o. w Ż. kwotę (...) brutto tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.10.2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej A. Z. kwotę 3210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Zakład (...) sp. z o.o. w Ż. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. Z. kwoty (...)wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie przez pozwaną łączącej strony umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych. W uzasadnieniu strona pozwana przytoczyła okoliczności związane z łączącym strony stosunkiem pracy oraz wskazała, iż dnia 31 sierpnia 2018 roku pozwana złożyła pismo rozwiązujące bez wypowiedzenia umowę o pracę wobec niewypłacenia jej w całości wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2018r. Strona pozwana wskazała, iż rzeczywiście nie wypłaciła pozwanej wynagrodzenia w całości, ale było to wynikiem pism otrzymanych od Komornika Sądowego przy SR w Świdnicy o zajęciu wynagrodzenia za pracę pozwanej. Strona powodowa dała pozwanej czas na wyjaśnienie kwestionowanego przez nią zajęcia, jednakże ta nie poinformowała o wynikach wyjaśnień, a pracodawca otrzymał ponaglenie do realizacji zajęcia pod rygorem grzywny. Na dzień dokonania potrażeń pracodawca nie miał wiedzy o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

W odpowiedzi na pozew (k.28) pozwana wskazała, iż egzekucja komornicza prowadzona była niesłusznie , niezgodnie z wnioskiem wierzyciela, a ostatecznie została umorzona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. Z. zatrudniona była u strony powodowej od 1 stycznia 2008 roku na podstawie umowy na czas nieokreślony na stanowisku głównej księgowej za wynagrodzeniem ostatnio (...) zł. Pozwana oprócz obowiązków głównej księgowej miała powierzonych do realizacji wiele zadań, z których wywiązywała się bardzo dobrze do tego

stopnia, iż prezes spółki K. C. (1) widział w pozwanej swojego następcę po tym jak odejdzie na emeryturę. Pozwana była dla spółki osobą niezastąpioną, co wyraźnie dało się odczuć po nagłym odejściu powódki na skutek złożonego oświadczenia z dnia 31.08.2018r.

Dowód:

umowa o pracę k.9,10,11

zeznania świadka K. C. e-protokół k. 82

zeznania słuchanej za stronę pozwaną A. K. e-protokół k. 82

W dniach 4 oraz 23 lipca 2018r. pracodawca pozwanej otrzymał zawiadomienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy J. P. o zajęciu wynagrodzenia za pracę pozwanej w sprawach K. (...) i K. (...) na kwoty(...)oraz (...) z obowiązkiem przekazania tych kwot przez pracodawcę na konto komornika. Prezes spółki K. C. na prośbę pozwanej wstrzymał się z wykonaniem zajęcia, a pozwana miała sprawę wyjaśnić. Z uwagi na brak informacji, aby kwestia zajęcia została przez pozwaną wyjaśniona, i wobec wezwania z dnia 9.08.18r. do niezwłocznej realizacji zajęć pod rygorem grzywny dokonano potrącenia z sierpniowego wynagrodzenia powódki kwoty zajęcia ze sprawy (...). Co do kwoty ze sprawy K. (...) wpłacono ją wcześniej, 17.08.18r., tymczasowo ze środków pracodawcy.

Dowód:

zajęcie wynagrodzenia k. 13,14

wezwanie k. 15

listy płac k.16-18

Dnia 31 sierpnia 2018r. powódka, nie uprzedzając o tym nikogo, nie podejmując rozmów z Prezesem spółki, złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy w trybie art. 55§1¹ kp . Jako uzasadnienie takiej decyzji wskazała, iż dnia 30 sierpnia 2018 roku na jej konto wpłynęło wynagrodzenie w kwocie niezgodnej z umową o pracę wobec dokonania potrącenia, mimo złożonych przez nią wyjaśnień.

Dowód:

oświadczenie k. 12

zeznania świadka K. C. e-protokół k. 82

Dnia 3 września 2018 r. do strony powodowej wpłynęło pismo o umorzeniu egzekucji z wynagrodzenia za pracę pozwanej w sprawie K. (...), a 19 września co do sprawy K. (...)

Dowód:

zawiadomienia o umorzeniu egzekucji k. 20,21

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o wszystkie zgromadzone w sprawie dowody albowiem uzupełniały się one wzajemnie dając pełny obraz stanu faktycznego sprawy. Wobec niestawiennictwa pozwanej na żadnej z rozpraw pominięto dowód z jej przesłuchania, co dla ustaleń stanu faktycznego nie przyniosło uszczerbku.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie art. 55 § 1¹ kp pracownik może rozwiązać umowę o pracę w trybie określonym w § 1 także wtedy, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Według szerokiego orzecznictwa Sądu Najwyższego przez użyte w art. 55 § 11 k.p., określenie "ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków" należy rozumieć bezprawne (sprzeczne z obowiązującymi przepisami bądź zasadami współżycia społecznego) działania lub zaniechania pracodawcy z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa, polegające na niedopełnieniu podstawowych obowiązków objętych treścią stosunku pracy i niosące zagrożenia dla istotnych interesów pracownika. (vide choćby wyrok SN z dnia 21.06.2017r. , PK 198/16, LEX nr 2333034)

Zgodnie zaś z art. 61¹ i 61² kp w razie nieuzasadnionego rozwiązania przez pracownika umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 § 1¹, pracodawcy przysługuje roszczenie o odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia pracownika za okres wypowiedzenia.

W niniejszej sprawie spełniły się przesłanki dla zasądzenia na rzecz pracodawcy odszkodowania albowiem rozwiązanie umowy o pracę przez pozwaną w trybie art. 55 § 1¹ kp było nieuzasadnione. Pracodawca wprawdzie nie wypłacił powódce pełnego wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2018r., ale jego działanie nie było ani zawinione ani bezprawne- wynikało z pism Komornika Sądowego o zajęciu wynagrodzenia za pracę powódki i treści art. 87§1 pkt 2 kp, zgodnie z którym z wynagrodzenia za pracę podlegają potrąceniu sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne. Pracodawca nie jest przy tym uprawniony do badania zasadności czy legalności tytułu wykonawczego- obowiązany jest realizować polecenia organu egzekucyjnego zawarte w zajęciach wynagrodzenia za pracę pracownika.

Pracodawca i tak wykazał dobrą wolę wobec pozwanej wstrzymując w czasie wykonanie zajęcia do momentu zagrożenia rygorem grzywny. Fakt, iż w dacie dokonania potrącenia w celu realizacji zajęcia postępowanie egzekucyjne było zakończone pozostaje tu bez znaczenia, skoro pracodawca nie miał w tym zakresie wiedzy- nie uzyskał jej na dzień przelewu ani od Komornika Sądowego ani nawet od pozwanej.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punkcie I wyroku. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów tych zalicza się m.in. koszt poniesionej przez stronę opłaty od pozwu i koszty zastępstwa prawnego. Opłata od pozwu została uiszczona przez stronę powodową w kwocie 510 zł, zaś koszty procesu w stawce minimalnej wynikającej z § 2 pkt 5 w zw. z §9 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych ustalono na kwotę 2.700 zł. (3600x75%=2.700 zł.)